

Pandemia

Izabela Bojda

Rano kogut zapał, za oknem słoneczko się już obudziło.
Świetnie się będzie w drodze do szkoły, z koleżankami gawędziło.
Marcowy ten poranek, w pamięć na długo mi zapadnie.
Bo ministerstwo oświaty, zamknęło dziś szkoły bezradnie.
Nikt z nas nie wiedział, o co chodzi z tymi obostrzeniami.
Jakiś nowy wirus, zagroził uczniom straszliwymi konsekwencjami.

Na dzień dobry, siedzenie w domu przed komputerem.
Nikt się w tym nie ogarniał, nawet jak nie był leserem.
Wykluczenie, bezradność i słaby internet to norma.
Kiepski sprzęt, nic nie zapewnił, nawet jak ruszyła platforma.
Edukacyjna ona miała być, ale ruszyła tylko historia,
Dla uczniów w tym trudnym czasie, była to euforia.

Kilka dni to trwało, i po wielkich mękach.
Zrezygnowano z tego nauczania, bo nowe rodzi się w udrękach.
Nauczyciele bardzo się starali, dziennik elektroniczny okupowali.
Rodzice ilością zadań w jednym dniu bardzo się denerwowali.
Każdy się stanowczo starał, wprowadzać te nowości.
Ale nikt nie widział uczniów cichej bezradności.

W końcu do pracy teamsa uruchomiono, była to przełomowa chwila.
Przez uczniów i nauczycieli, pokonana została wiekowa miła
W ciągu jednej lekcji Microsoft trzy komputery mi zawirusował.
Logowanie było łatwe, ale i tak kamerę i dźwięk zhakował.
Stary sprzęt, i nowoczesny program, to nieporozumienie.
Trzy miesiące nikt mnie nie słyszał, aż nadeszło wybawienie.

Przyjechała kamera, która przez pandemię leżała w kontenerze.
Trzy miesiące na nią czekałam, do dziś w to nie wierze.
Głos odzyskałam przypadkiem, gdy słuchawka samochodowa,
Pojawiła się w domu, i w końcu każda lekcja była dźwiękowa.
Radość była wielka, głos mogłam już zabrać w klasie.
Niestety strach przed opinią innych, i gubił się zasięg.

Koniec roku nadszedł bardzo szybko, głowy zachwycone.
Bo oceny końcowe, były mocno niektórym zawyżone.
Nadeszły upragnione wakacje, uczniowie ich oczekiwali.
Jedni wirusa się bali, a inni ciągle podróżowali.
Był to jednak czas radości w altance spędzony.
Całe dni rozmawialiśmy, nikt nie został zarażony.

Wróciliśmy do szkoły, z zamiarem stacjonarnej nauki.
Niestety październik i minister znowu zrobił z nas nieuki.
Ja nie narzekam, zdalne lekcje dają dużo korzyści.
Wszystko można zrozumieć, bo ich nie zakłócają klasowi aferzyści.
Szkoda mi tylko Mikołajek i wigilii klasowej.
Dobrze że były kolędy i konkursy piernikowe.

Boże Narodzenie minęło a już Wielkanoc się zbliża.
Do końca zdalnej nauki, nic nas nie przybliża.
Dalej WF w ciasnych pokojach, i sypialniach mamy.
A I tak domownikom często przeszkadzamy.
Takie dziwne dla nas uczniów stworzono zalecenia.
Nie wychodzić z domu, to uniknie się zarażenia.

A my chcemy spotykać się z rówieśnikami.
Wyjeżdżać na wycieczki z naszymi wychowawcami.
A teraz nic ważniejszego na tym świecie.
Jak nauka zdalna i serfowanie po internecie